

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 ft., fél évre 2 ft.; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 ft.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 ft.
Nyitlér soronként 30 kr.
Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Követválasztás után.

A most lefolyt követválasztással, mint a társadalom minden rétegét igen közelről érintett nem mint politikai, hanem társadalmi mozgalommal foglalkozni kötelességünknek tartjuk.

Hogy a politikai pártok közül melyiknek van igaza, s hogy a szabadelvű, vagy függetlenségi s a most keletkezett ugynevezett néppárt s ezek különböző árnyalatai, minő létjogosultsággal bírnak s egyiknek-másiknak mi eredmény kísérheti működését hazánk jólétének előmozdításában, azon kérdéssel, mint nem politikai lap nem foglalkozhatunk, hanem hogy ott, ahol a különböző pártok egy közös célnak, a városnak és vidékének anyagi érdekei előmozdítása céljából politikai meggyőződéseiket félre téve, a kitűzött közös cél elérése szempontjából egyesülnek, nem elég a követválasztási urna bezáródása után egyszerűen szétoszolni, hanem a megkezdett művet tovább is egy értelemmel közös erővel sikerre juttatni polgári kötelesség, ezt tartottuk szükségnek fölemlíteni.

Hogy az egyes politikai pártok s azok vezérferfiái a most lefolyt követválasztásra nézve mit tettek s miért tették, azt kutatnunk se nem szabad, se nem célunk, de hogy a követválasztás után városunk s vidékünk társadalmi együttműködése elébe már-már elháríthatatlan akadályokat gördítettek, azt fájdalommal kell bevallanunk s fájdalommal kell kifejeznünk, hogy a mily mértékben nagy vívmányoknak tarthatják azt, hogy a miniszterelnök egyhangulag, ellenjelölt nélkül lett megválasztva; mi meg tár-

sadalmi életünk esetleges teljes fel-forgatását, ugyancsak városunk és vidékünk nézve sokkal károsabb kihatásának tartjuk, mintsem az a most megejtett választással ellensúlyozható lenne.

Nem akarunk olajat tölteni a tűzre s éppen nem akarjuk a békéltetés szavaival a kedélyeket elmérgesíteni, csak intő szavunkat emeljük fel azok előtt, akiktől a mi kis társadalmunk a közügyek vezetését s a társadalmi kapcsolatok szorosabbra fűzését joggal és méltán várja, hogy társadalmunk tényezőit balul felfogott ideáikért s tévesen értelmezett fellépésekért ne idegenítsék el egymástól s talán nem is eléggé jogosult felháborodásukban ne vigyék maglyára társadalmi összetartozásunknak még megmaradt roncseit.

Bánffy Dezső báró megválasztása.

Lesz-e ellenjelölt, vagy nem?

Ez a kérdés Damokles kardjaként lebegett napokon át a Bánffy Dezső báró, miniszterelnök pártja felett, mely szorongó érzések között várakozott a f. é. február 5-ére, mely napon a választásnak meg kellett történni.

Egy-egy nyugodt nap után ismételen előtérbe tolatkodott a hír, mely szerint az újonnan alakított néppárt jelöltet állt Bánffy Dezső báróval szemben.

A függetlenségi párt már előbb visszavonult s így a párt részéről jelöltre számítani nem lehetett; a nemzetiségiek e hó 1-én tartott értekezletén a nagy-szebeni román komité álláspontjára helyezkedtek, kimondva a passivitást. Annál nagyobb meglepetést keltett, mikor e hó 2-án Serbán Miklós országgyűlési képviselő városunkba érkezett, s it-

ten néhány román nemzetiségű irányadó férfinál tárgyalásokba bocsátkozott, s erősen kínálgatta magát jelöltül a miniszterelnök ellen. Ugyancsak ő látogatást tett a helybeli r. kath. esperes-plébánosnál is, ki azonban kereken kijelentette, hogy ezuttal az ugynevezett néppárt-nak itten győzelemre jutnia nem lehet, s támogatására Serbán ur ne is számítson.

Még az nap este a Liger szállodában, — hol Serbánnak lakása is volt — a Bánffy Dezső párthiveivel is érintkezett Serbán, s erősen hangoztatta, hogy mily kár volt Bánffy Dezső báróval szemben a harcot fel nem venni. Részt vett az azon éjjel a színház helyiségében tartott ipartestületi bálon is, hol több polgárral érintkezett. Másnap pedig S.-Csehibe szállott ki és Sz.-Somlyón több előkelő háznál látogatásokat tett.

Ugy látszik azonban, hogy minden oldalról kevés biztató szóval találkozott, mert két napi itt időzés után, vagyis e hó 4-én délből elutazott városunkból.

Ezzel megtisztult a látóhatár s bár a Bánffy Dezső báró pártja nem egészen adott hitelt a komának s az elutazásban is csak cselet látott, mindinkább bizonyossá kezdett válni, hogy a választásnál a miniszterelnök nem fog ellenféllel állani szem között.

A mint hogy ez be is teljesedett.

A választás.

A választás 5-én reggel 8 órakor vette kezdetét.

Két szavazatszedő bizottság működött, minthogy a választók száma az 1500-at jóval meghaladja kerületünkben.

Egyik részről a városi színház, másik részről a főszolgabírói hivatal nagyszerű lett volna színhelye az alkotmányos csatának, — melyekre azonban szükség nem volt.

A választási elnökhöz reggel fél 9 óráig más jelöltre ajánlat nem érkezett be.

Miután a törvényben előírt várakozási idő alatt ellenjelöltre ajánlat nem adatott be, Lukátsffy Ödön választási

elnök kilépett a színház előtt várakozó nagy csapat helybeli és vidéki választópolgárok elé, s kihirdette, hogy Bánffy Dezső báró, miniszterelnök a sz.-somlyai választó kerületnek egyhangulag megválasztott országgyűlési képviselője.

Riadó éljenzés felelt rá, s a cigány háromszoros tust húzott.

A vidéki választók.

A választást megelőző éjjel folyton szakadt a hó, s a szekérutak csaknem járhatatlanok voltak.

Olyan idő volt ez, mely a taktikában járatlan, s kissé elbizakodott ellenfélnek könnyen csapavesztésre szolgáltatott volna okot.

Azonban a Bánffy Dezső báró pártja nem volt optimista egy cseppet sem. El volt készülve arra az eshetőségre is, hogy az utolsó tíz percben adhatnak be új jelöltre ajánlást, ezért már a kora hajnali órákban utnak indították a szavazókat a távoli falvakból s mikor a kihirdetett választási eredmény után a helybeli választópolgárok és a közel vidékiek egy töredéke zeneszóval és kibontott Bánffy lobogók között éljenzve vonult a városházutca végéig a Bánffy-házig, szembe vele legalább 50—60 szán jött telve vidéki választókkal, kik átfázva a hidegtől összehúzódva ültek a meleg guba alatt. Ezek nagy szemeket meresztettek, s csak nagy nehezen tudták megérteni a dolgot, hogy már a választás után érkeztek a csata sikra. Annál nagyobb örömmel kiáltották aztán a kémeriek sajátos dialektusukkal, hogy: „Aii jjen!” a passivista román polgárok pedig a szetreászkat!

A megrohant távirahivatal.

Érdekes volt nézni azt a versenyt, mely a színház udvaráról a postahivatal ajtajáig igen jó kabátu urak között folyt le.

A cél az volt, ki tudja megelőzni a másikat egy-egy kedveskedő sürgőnyel valamelyik jó ismerős, valamelyik újság,

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Szerelem.

Irta: Justh Zsigmond.

(Az elhunyt író kiadatlan verse.)

Csak azért se, csak azért se
Nem szeretlek, mégse, mégse,
Hej keserű hű szívemnek
Szerelemre ébredése.

Csak aludjon, ne ébredjen,
Miattad ne keseregjen,
Vig a szívem dalos madár,
Szárnyára but miért szedjen.

Csak azért se, csak azért se,
Nem szeretlek mégse, mégse,
A hű szívnek más hű szív kell,
Hogy szeresse, hogy megértse.

A kis hadnagy bolondsága.

Irta: Vértessy Gyula.

Az ilyen magunkfajta újságíró meseterember, akinek éjszaka a nappala, nem nagyon szeret reggeli kilenc órakor már

a kávéházban üldögegni. Mondhatom is, hogy nem kis erőmbe került ezt a reggeli expediciót megselekedni, ha nem forgott volna szóban egy ugynevezett érdekes eset, hát akkor ma reggel éppen abban a minutában, mikor dideregve, átfázva megrendeltem a kávémat — még javában aludtam volna odahaza a boldogok álmát.

Ámbár lassanként beletörődve a sorsomba és a cikóriás meleg létől úgy, ahogy átmelegedve — azt kezdem észrevenni, hogy nem is olyan nagyon érdektelen ez a reggeli kávéházi élet. Persze csak így, ha az ember józanon szemléli, mert reggelig tartó lumpolások után, mikor lázas, forró szájjal habzsoljuk a hideg pezsgőt vagy a hideg sört — hát olyankor bizony az ördög figyeli meg a megfigyelni valókat — de így józanon, legfeljebb egy kicsit álmosan, igen érdekes képet láthat az, aki színek nélkül is tud képet alkotni magának a sok kávéházi szürke emberből, a füstös levegőből s a lomhán ide-oda csoszogó pincérekéből.

Az ajtó plüss-takarójának a nyílásán át egyre jönnek, mennek az alakok. Fittal hivatalnokok, pislogó szemű garconlegények, akiknek egy-két óra alvás után sietniük kell fel a hivatalokba, hogy ott azután az akták fölött alhassák ki magukat, — kopasz bácsik, akiknek jól táplált kinézése a szolid családi élet mellett tanuskodik s a kik az otthon élvezett kávé reggeli után még betérnek egy pohárka szilvioriumra, s közben átfutnak egy-két újságot is, — törzsvendégek, akik a teljes biztosság tudatában vonulnak

sarokasztalaikhoz, és más beszéd helyett csak annyit mondanak:

— Adolf!

És Adolf tudja, hogy kis kávé kell hozni, barnán, sok fölül...

Bevonulnak azután az újságevők is:

— Kávé és lapokat!

Ráülnek a lapokra és a szentnek se adnának ki egyet is karmaik közül.

Jönnek a fiatal uracskák és elfoglalni az ablak melletti helyeiket és a pohárka vaniliát felhajtva, rögtön fizetnek, hogy ha az ablakon át megpillantják az imádott szőke vagy barna zenedei, sziniakadémiai vagy más efféle kis bakfisocskát — hát kemállásukról rohanhassanak ki és nyájas jó reggel kívánás közben felajánlhassák kisérüket egész az iskola kapujáig.

Közben pedig hatalmas disharmoniába olvad a köhögések és krákogások lármája, — mely egyre nagyobb és intenzívebb lesz, amint a sok mindenféle szivar és cigarettá füstjével mind jobban megtelik a rosszul azaz sehogy sem szellőztetett kávéházi helyiség.

Hanem lassanként mégis kezdek jól lakni a megfigyelésekkel és boszszant, hogy Ákos még most sincs itt.

Kilenc órára adott találkozót, most pedig már fél tíz!

Kezdem dühös lenni Ákos barátomra és pedig annál dühösebb, mennél élénkebben es elevebben jelent meg árván hagyott, jó ruganyos ágyam képe. Milyen pompásat alhatnék még bennel! És ahelyett itt várom ezt a szöszező legényt.

És elvégre is mi közöm nekem ehhez az egész érdekes esethez. Meg irni úgy sem irhatom meg, akármit hallok is tőle! Azért, hogy az asszonyt ismerem! Pláne ez is csak olyan futólápos ismeretség. Egyszer, kétszer táncoltam vele, ennyi az egész! Mindössze annyit tudok róla, hogy átkozottul kacér kis hölgyecske! A fiúval meg talán egyszer mulattunk együtt!

Tulajdonképen mit is érdeklődöm én ennek az asszonynak a drámája iránt, ami különben lehet, hogy nem is az ő drámája. Háttha csak Ákos fogta rá, hogy Bérczy Barna ő miatta lett öngyilkos. Nem is hiszem, hogy ennek a szelid képű, ártatlan kis szőke hadnagyocskának viszonya lett volna azzal az asszonnyal. Hiszen olyan jámbornak, olyan mamlasznak látszott ez a hadnagyocska, hogy az ember fel sem teszi róla, hogy udvarolni mert volna a gögös Tarkeői Gábornénak. Mert igaz ugyan, hogy Malvin nagysám kacérkodott mindenkiel, de csak ennyit tett és nem többet! Mihelyest valaki komolyan kezdett el neki beszélni, hát vagy kikacagta, vagy rendrutasította. Tudom, én is próbáltam egyszer. Szinte megvető, gunyos tekintettel nézett végig s úgy mondta:

— Ne is fárassza magát, az uram minden tekintetben különb magánál! Tulajdonképen lehet, hogy ezek miatt a sértő szavak miatt érdeklődöm a tragédiája iránt. Jól esik majd megtudni, hogy a büszke, elbizakodott asszony is boldogtalan lett a szerelem miatt.

Eh, még sem hiszem, hogy köze lett volna neki a hadnagy öngyilkosságához!

vagy éppen a kegyelmes miniszterelnök ur részére.

Krammer Károly posta-távirda hivatali főnök és személyzete igazán elismerésre méltó nehéz munkát végeztek heteken át. Ez a nap pedig koronája volt minden eddigi munkájuknak. Legkevesebb 1200 sürgőnyt adtak le és vettek fel tisztán a választásra vonatkozólag s annak dacára, hogy a sürgönyök nem ritkán 100, sőt több szóból állottak, semmi zavar, vagy félreértés egész idő alatt elő nem fordult.

A lakoma.

A választás napján a Liger és Medve szállóban az intelligensebb vidéki és városi választó polgárok a megválasztott képviselő tiszteletére rendezett ebédn mintegy 150-en vettek részt.

A két hétig tartó lázas tevékenység és izgatottság után valóságos diadalmamot vett erőt a párthiveken. A jó kedély hangulatban elköltött ebédn, — mely az esti órákig húzódott el s később magán társaságokban az éjszakába is benyult, — a pohárköszöntők egymást érték.

Gencsy Sándor polgármester a vidéki választókért, Mike István perencesi birtokos Bánffy Dezső báró miniszterelnökért, mint megválasztott országgyűlési képviselőnkért, — Bideskuthy György földbirtokos Wesselényi Miklós báró főispánért, Vince Ödön kémeri pap Bánffy Dezső báróért, mint államférfiúért, Gencsy Sándor Lukátsffy Ödön választási elnökért, Hegedüs Sándor főkapitány — a képviselőválasztást a hadviseléshez hasonlítva — a vezérkarért, Gencsy Sándor, Nagy Gyula, Tamko Bertalan és Halliárszky Sámuelért, majd később a választás főbb faktorai közül Nagy Ferenczért és Paskuj István birtokosokért, Bideskuthy György Bánffy János báróért, Bánffy János báró nagybirtokos Gencsy Sándor polgármesterért, Hegedüs Sándor rendőrkapitányért és Makucz sarmasági állomásfőnökért, Borbély Sándor ilosvai pap Gencsy Sándor polgármesterért, Hegedüs Sándor Bánffy János báróért, mint szilágysági nagybirtokosért. A lakoma két helyen folyván le, tudósítónk természetesen csak azon köszöntőkről adhat itten számot, melyeket feljegyeznie módjában állott.

A lakomáról üdvözlő távirat küldött a miniszterelnökhöz, melyre az a választást megköszönve Lukátsffy Ödön választási elnökhöz intézett táviratában válaszolt.

Hogy a választás iránt országszerte mily nagy volt az érdeklődés, mutatja az is, hogy az ország különböző részéből, úgy egyesektől, mint több nagyobb vidéki lap szerkesztőségétől nem kevesebb mint harminc kérdezősködő távirat érkezett a választási elnök kezéhez.

H—s S—r.

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt szerkesztő ur!

Lapja élén, — annak legközelebbi számában — a Gencsy Sándor polgármester által, mult hó 25-re pártkülönbség nélkül egybehívott általános választói értekezletről egy terjedelmes tudósítás jelent meg, s minthogy a tudósító ur hangsúlyozza, hogy az „igazságnak megfelelőleg kívánja a történeteket reprodukálni, megengedi nekem, hogy annak szolgálatában, tehát az igazság érdekében némi kiigazításokat és némi kiegészítéseket tegyek, már annyiban, a mennyiben a dolog engem és elvtársaimat is illet.

Mindenekelőtt megjegyzem, hogy beszédemben különösen kiemeltem, hogy csak magam s több függetlenségi elvtársam nevében, tehát nem a választókerület néha igen nagy és igen erős függetlenségi pártja nevében szólok föl, s mint ilyen, miután az értekezlet volt képviselőjének miniszterelnökké lett kinevezetése alkalmából annak üdvözlétehez pártkülönbség nélkül hozzájárult, — s miután ezen általános értekezleten szabadelvű részről ujabbi kijelölése is fölvetve lett, — indokolni kívántam röviden, hogy én és elvtársaim a sajtáságos politikai helyzet miatt mért nem kívánunk most, — és pedig többször hangsúlyozva — kizárólag csupán ez alkalommal akcióbá lépni a nélkül, hogy — mint a t. tudósító ur magát kifejezi, — egyszerűen „félre vonulnánk.“

Meg vagyok győződve, hogy a t. tudósító ur indokaim között válogatni nem akart, hanem inkább azt hiszem, hogy véletlenül a legfontosabbak kikerültek figyelmét, mert különösen és több ízben kiemeltem ezek között, hogy a sajtáságos politikai helyzet s az ujabbi pártalakulások mellett, nem tartom az alkotmányos alapon álló függetlenségi elvvel összeegyeztethetőnek, hogy az alkotmányos faktorok között a pártgyűlölet oda fajuljon, hogy a magyar magyar ellen a felekezeti, vagy pláne államellenes áramlatok és szövetségesek fegyvereit táborában lássa, — s végül kifejezést adtam azon reménynek, hogy mi a miniszterelnök urtól, akit ismerünk, elvárjuk azt, hogy ő a koronát a függetlenségi országos párt álláspontról, — mely párt az uralkodó ház iránti ragaszkodás, a haza és alkotmány szeretetében bármely párttal versenyezhet, — híven informálja, s oda fog hatni, hogy hasonló válságok alkalmával e párt a korona tanácsából többé ki ne zárassék.

Ez kérem t. tudósító ur, szóról-szóra benne van az értekezleti hitelesített jegyzőkönyvben is.

Végül tiltakoznom kell azon toll, vagy sajtóhiba ellen, mintha én beszédemben magyar nemzetiséget említettem volna, mert én a magyarról másként, mint nemzetről nem beszélhetek.

Ennyi az én és elvtársaim ügye, a többiekhez másoknak van és lehet igénye, s miután ennyiben a tudósítás kiegészítéséhez kívántam járulni, maradtam a t. szerkesztő urnak

Sz.-Somlyó, 1895. február 1.

kész hive:

Bartha Endre.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbírósa területén. Tegzer Izidor és társa megvette Veres Simon porci és lecsméri összes birtokát 200 frtért; Szilágyi Tógyer ajánd. k. Miklós Sándorné porci birtokát; Kálló Gyula megvette Kálló Lajos somlyói és s. csehi birtokát 2500 frtért; Sztojka Juon Colás Gligor a.-báni 1 kertjét 100 frtért; Kincses G. András és neje Turi Nagy Dániel, bagosi 1 szántóját 100 frtért; Festő Juon és Tógyer örök. Festő Vasalé boronamezői birtokát; Kádár Bálintné megv. Szőlősy Sándorné borzási 1 szántóját 150 frtért; ifj. Fazakas B. István ugyanannak borzási 5 szántóját 500 frtért; Pap Demeter Nyága Andráka detrehemi birtokát 210 frtért; Dragon Onutz és neje Josziv Juon és neje füzési 1 kaszálóját 260 frtért; Marosán Vasalika ajánd. Deák Gligor és Nyikita györteleki 1 szántóját; Lopó Nuc és Petriné megv. Galea Tógyer gyümölcsösési 1 szántóját 280 frtért; Branstein Sámuel Lopó Mitru gyümölcsösési 1 szántóját 205 frtért; Antal Antal Bota Simon hosszumezői 6 szántóját 180 frtért; Szabó János István és neje Szabó János káraszteleki birtokát 200 frtért; Pap János és neje Pecsián Nyikoráné m.-keceli 2 beltelekét 100 frtért; Bordás István M.-Kecel községe m.-keceli 1 beltelekét 165 frtért; Pusás Jánosné Berecki Mihályné kémeri 1 szántóját 150 frtért; Oláh I. Péter és neje Kovács Ferenc kémeri 1 kertjét 800 frtért; Boros János s társai örök. Borek Péter krasznai összes birtokát; Birta János és neje Boros András s társai krasznai 1 szántóját 100 frtért; Szűcs Bálintné örök. Mohár János lecsméri birtokát; Kövesdán Flori Kövesdán Stefán lomperti birtokát; Pap Vasalika s társai Pap Gligor mároni birtokát; Király János s neje Szűcs Márton nagyfalui 2 szántóját 200 frtért; ifj. Kis Mihály s neje Szűcs Márton nagyfalui 1 szántóját 100 frtért; Alb Tógyerné Alb Tógyer pecselyi 1 kertjét 200 frtért.

Különfélék.

— **Báró Bánffy Dezső** miniszterelnök, a sz.-somlyói választókerület országgyűlési képviselőjévé lett újból megválasztatása alkalmából a választás eredményét tudató sürgönyre, azonnal a következő távirati választ küldötte: „Lukátsffy Ödön urnak. Köszönettel vettem szíves értesítését, köszönettel az egyhangu választás által nyilvánított bizalmat, kérem ezt minden ottani jóakaróm és barátimmal hálám kifejezése mellett tudatni. Bánffy Dezső.“

— **Járásbírósa**gunk új tagja Kiss József járásbíró febr. 4-én érkezett meg városunkba és hivatalos állomasát most már tényleg elfoglalta.

— **Papválasztás.** A sz.-somlyói ref. papválasztás végbefejezése február hó 7-ik napján lessz, a mennyiben ekkor fog

az ujonnan megválasztott lelkész Gáspár István a délelőtti 10 órai vasuti vonattal városunkba megérkezni, hogy papi hivatalát azonnal át is vegye. Az új papot hivei a vasutállomásnál nagy ovációval készülnek fogadni, este pedig tiszteletére a színháznál bankettet rendeznek.

— **Községiülés.** A sz.-somlyói önkéntes tűzoltó-egylet február hó 17-én foglalt meg tartani évi rendes közgyűlését. Ezen közgyűlésen az egylet összes tisztviselői új választás alá esnek. A Virág Lajos főparancsnok lemondása folytán üresedésben levő főparancsnoki állás is ezen gyűlésen fog betölteni.

— **lapros bál.** A szilágy-somlyói ipartestület táncestélye február hó 2-án igen szép számú közönséget hozott össze a színház termeiben. A táncestélyen jobbra csak is az iparos osztályhoz tartozók s ezek családjai jelentek meg. A jókedvű mulatságnak a késő hajnali órák vetettek véget. Érdekes vendége volt az iparos mulatságnak Sierbántu Miklós országgyűlési képviselő, ki mint tudjuk, oly szándékkal jött az előtte addig ismeretlen Sz.-Somlyóra, hogy itt báró Bánffy Dezsővel szemben, mint országgyűlési képviselő elenjelölt lépjen fel, de biz ő már ez iparos mulatságban alapon meggyőződhetett, hogy városunk és vidékünk lehet ugyan a rossz akaratu információk kifolyásaként hamis színekkel festve, hanem a nemzetiségi tendenciákra nagyon is gyenge talaj. Hogy a táncestély mit jövedelmezett az ipartestületnek, jövő számunkban azt is megmondjuk, most elég legyen annyi, hogy akik ott voltak, egy kelemen eltöltött estély emlékével távoztak el.

— **Főparancsnokjelölt.** A helybeli tűzoltó-egylet főparancsnoki állására Svaicz Gábor városi főjegyző emlegetik. Legkevésbé sem óhajtanók a szabad választást nézetünk nyilvánításával befolyásolni, de ha az alig egy pár hónap óta választott városi főjegyző annyira megnyerte a polgárság bizalmát, hogy őt akarnák tűzoltó főparancsnokul, mi csak örvendhetnénk a szerencsés választáson, mert hisszük, hogy e fontos intézményt lelkiismeretes és tevékeny kezekkel helyes irányban fogná s tudná is vezetni.

— **Muzeum.** A szilágyvármegyei Muzeum-Egyesületnek Zilahon, 1894. évi október hó 22-én tartott értekezletéből kibocsátott s ez ideig vissza nem érkezett aláírási ívek a további intézkedések megtétele céljából szüksége lévén, az egyesület elnöke Szikszai Lajos kir. tanácsos alispán felhívat bocsátott szét az iránt, hogy a megküldött aláírási ívet a reá jegyzett adományokkal együtt, avagy üresen is, az egyletnek sürgősen küldjék vissza. Ha pedig az aláírási ív netalán megtalálható nem volna, arról is értesítsék.

— **Tűzoltó-bál.** A krasznai „Önkéntes Tűzoltó-Egylet“ folyó évi február hó 23-án, Krasznán, a község háza termeiben, tűzoltói szerelvényeinek gyarapítására, zártkörű táncvizalmat rendez. Belépti díj: személy-jegy 1 frt; család-jegy: 2 frt.

Rég vártam embert olyan nehezen, mint ezen a reggel Ákost. Végre úgy tíz óra felé megérkezett.

— Nem jöhettem korábban. Kint voltam a szegény Barna lakásán. Az írását meg egyéb holmiját leltároztuk. Bizony nem sok leltározni való volt ott. De szomorú is egy ilyen katonatiszti kvártély, ha nem kvaterkázik vagy nem kártyázik benne az ember. Szomorú, sivár szobácska! Itt egy kard, ott egy csizma, félig elsítt szivar az asztalon meg egy csomó regény között. Az így felvetve, úgy ahogy akkor reggel volt, az asztal előtt a földön a nagyjából felmosott vértócsa nyoma.

Minden úgy volt, ahogy ő utána maradt, mikor elvitték a kórházba. Akkor lepecseltünk mindent, most nyitottuk ki ezota először a szobát. Jól sejtettem, hogy valami érdemes nyomra fogok akadni, pedig szegény Barna elég óvatos volt és halála előtt elégette ugyszólván összes írásait. Csak egy pár kifizetetlen számla hevert az asztalfiókban. Meg egy pár levél, amely, hogy hogynem, ott maradt. A nagy izgatottságban bizonyára ott feledte. Azt hiszem ez az izgatottság érthető is az embernél halála előtt egy két perccel. Elég az hozzá, hogy ott maradt. És nekem igazam lett, nem hiába ígértem neked, hogy érdek s dolgot fogok megtudni. Jól számítottam. Ezek az öngyilkosok olyanok, mint az ügyetlen tolvajok, mindég hagynak maguk után valamit a mi nyomra vezet. Ej jó orrom van nekem mégis. Emlékszel mit mondtam mi kor meghallottam, hogy Bérczy Barna föbe lőtte magát. Azt, hogy Tarkeőné miatt tette Te persze nem hitted a dolgot. Pedig úgy volt! De még milyen ostobául regényes ez a história. Mintha

nem is a mi századunkból való lenne, hanem a trubadurok és az önfeláldozó szerelmes lovagok korából.

— Azért halt meg az a csacsi, hogy az asszonyt megmentse!

— Micsoda, te még most is hitetlenül rázod a fejed, hogy nem hiszed! No hát, nézz ide, itt vannak a levelek!

— Az írást ismerem, a Tarkeőnéé. Egyszer valami ügyben kihallgattam s akkor láttam az aláírását. Ma már voltam odahaza az irodámban is és előkerestem ezt a jegyzőkönyvet. Szakszított az az írás. De különben már azelőtt, régebben is beszéltek erről a viszonyról és mindenki csak azon csodálkozott, hogy az asszonynak hogy lehetett kedve viszonyt kötni azzal a kis együgyű hadnagyoskával, az ura mellett; a mellett a derék, erős, szép, gazdag férfi mellett, aki még hozzá a legnagyobb szegénységből emelte őt maga mellé és tette irigylet, gazdag uri asszonnyá.

— No de hát, ki az ördög tudna eligazodni az asszonyok dolgán, elég az hozzá, hogy az az igaz, amit én mondtam, hogy a fiu öngyilkosságának a háta megett szerelmi viszony van, és hogy tévedtek az újságírók, mikor azt írták, hogy az adósságai miatt lőtte magát föbe! Eh, azért ritkán fordul az ember a pisztolyhoz, mert nem tudja kifizetni adósságait. Ez a dolog többnyire nagyobb fejtörést okoz a hitelezőknek, mint a könnyű vérű adósnak.

No, különben az is igaz, hogy ilyen másik együgyű okból is kevés ember öli meg magát ennek a mai tulságosan okos századunknak a végén.

Úgy látszik, hogy ez az első levél. Májusi dátum van rajta. A szerelmi részeket hagyjuk. Az egyforma chablonok

szerint szokott készülni. Térjünk át a dologra. Nézd, itt az utolsó bekezdés:

„Gábor, úgy látszik, sejt valamit. (Látod, a Gábor név is itt van, Tarkeő Gábor; most már csak elhiszed, hogy Malvinról van szó, itt az aláírása is: Malvinod!) Tegnap beszélt rólad, hogy kevés dolgod lehet, hogy mindig itt ülsz nálunk és hogy úgy látszik, szerelmes vagy belém, mert olyan epedően pislogsz, hogy skandalum nézni! Így mondta. És lásd, kicsim, igaza is volt. Te nem tudsz vigyázni magadra, magunkra!

Itt meg a másik levélben nézd, mi van:

„Mindent tud! El vagyunk veszve. Elárulták neki, hogy tegnap délután nálam voltál egyedül. Vallatára fogott. Bevallottam neki, hogy igaz, hogy itt voltál, de azért valahogy rut gyanuba ne fogjon. Elmondtalak éretlen, naiv gyereknek, aki gondolni se merne holmi viszonyra. Szerelmes belém halálosan, mondtam neki — (ebben ugy-e igazam is volt?) — de egyebet nem is akar, mint hogy engedjem meg neki, hogy szerethessen, imádhasson. Azt nem is kívánja, hogy én szeressem — szóval ostoba legény — mondtam az öregemnek, aki tegnap felhasználva a te távollétedet, ezt a sok számárságot mondta el nekem. Én persze kinevettem s azután megkértem, hogy kiméljen meg látogatásaitól. Öccse elment, de kijelentette, hogy ha nem szeretem, megöli magát! Még sajnálni is kezdett Gábor! Elég az hozzá, hogy ez egyszer megmenekültünk, de én azt hiszem, hogyha ez idő szerint el is hallgattatta szívében a gyanut, azért ott van az s hamarosan fel fog ébredni megint! El kellene valahogy végkép hallgattatni. Van is egy eszmém. Próbáljuk meg jobban meggyőzni róla, hogy te csak olyan

ábrándos, ostoba szerelmes vagy. Irj nekem egy levelet, melyben diák-gyerek módjára fessd le kinjaidat stb., amiért hogy viszonszereltem nélkül szeretsz és jelentsd ki, hogy ha legalább egy biztató szót nem nyujtok neked, akkor meghalsz! Azt is irhatod, hogy becsületre meghalsz! Tedd meg ezt, mucus, az én kedvemért. Hiszen tudod, hogy nekem jóba kell maradnom vele, ha elkerget magától, koldulni mehetek, te meg úgy sem vehetsz el, legfeljebb ha ott hagyod a katonaságot és beállsz valahová írónak... Ugy-e, hogy megteszed? Ölel, csókol ezerszer, milliószor a te szerető Malvinod.“

— Itt van a harmadik levele! A csel sikerült, az asszony nagy gaudiummal írja:

— Ugy csináltam ki, hogy elfogja a leveledet. Othellói arccal rohant a szobába: Bűnös asszony, itt a bizonyíték! Elfogtam egy levelét! Nem reszketsz félelmedben!

— Legkevésbé sem, válaszoltam érthető nyugalommal — mindössze magam is kíváncsi vagyok rá, hogy az a szerencsétlen fráter mit írhat!

Felszakította a levelet, elolvasta s azután könyezve, bocsánatkérőleg odaborult a lábam elé.

— Megbocsátottam neki s egyszersmind kijelentettem, hogy levelet írok neked. Ha tetszik, nézheti is, hogy mit írok. Ekkor írtam, hogy: Uram, ön vagy örült vagy részeg volt, mikor nekem írni mert a multkori kiutasítása után... stb.

— Nézd, itt az utolsó levele. A mult hónap végén írt. Egy nappal a szegény fiu halála előtt. Világosabb a napnál, hogy ez a levél birta őt végzetes elhatározására.

— **Körlelkész.** Az erdélyi ev. ref. igazgatótanács ördögkúti körlelkésszé Kusztós Gyula, volt dézsi segédpapot nevezte ki.

— **Érdekes perben** fog szombaton, e hó 9-én tárgyalást tartani a sz.-somlyói kir. járásbíró. Virág Lajos, a temetkezési egyesület jegyzője ugyanis ezen állomáshelyéről lemondott s helyette más jegyzőt választottak. A lemondás és új választás közötti időre eső fizetést a jegyzői teendőket ténylegesen teljesítő jegyző részére utalta ki az elnökség. Virág Lajos azonban azt adja el, hogy az ő lemondását a közgyűlés nem fogadta volt el, hanem őt közfelkiáltással a lemondás után nyomban ismét megválasztották és így helyettesítésre nem lévén szükség, a jegyzői fizetés őt mint újból megválasztott jegyzőt illette volna. Az egyesület választmánya pedig úgy fogta fel a dolgot, hogy V. L. lemondása folytán a jegyzőséget az alapszabályok szerint nem közfelkiáltással, hanem csakis titkos szavazással és pedig a választásnak előre közhírré tétele s tárgysorozatra való foglalása után lehetett s illetve kellett az alispán és belügyminiszter rendeletei szerint betölteni és így ha megtörtént volna a lemondás utáni azonnali közfelkiáltás utján való választás, ez, mint alapszabályellenes, figyelembe nem jöhetett s a fizetést a belügyminiszter rendelete folytán megtartott újabb választásig anélkül is inkább nem a lemondott, hanem az újonnan választott jegyzőnek kellett kiutalni, mert a jegyzői teendőket ezen idő alatt tényleg az utóbbi teljesítette.

— **Bazárban.** Zilahon, a Wesselényi szoborbizottság által, részben a Wesselényi-szobor alap javára, részben pedig a vármegye által felállított kisedővadász szegény gyermekeinek felruházására február 1. 2. és 3-ik napjain a vármegyei ház dísztermében rendezett jelműes bazár most is, mint az előző években kitűnően sikerült. A bazárnak mindhárom napon át nagyon sok látogatója volt, az utolsó napon pedig oly nagy mérvet öltött a közönség érdeklődése, hogy a teremben a szó szoros értelmében alig lehetett megmozdulni. A bazár befejezéséül e hó 4-én tartott táncestély is egyike volt a legsikerültebbeknek. Meglátott ugyan rajta, hogy azt három napi fáradságos bazár előzte meg, mert még jókora közönség befért volna a vármegyei ház tágas termeibe, de a megjelentek igen kedélyesen mulattak. Különösen a táncra vágyó leányereg lehetett megelégedve, mert a buzgó rendezőség jó példakövetve, a fiatalság önmagát látszott felülmúlni, oly fáradhatlanul táncolt kiválgos kivrattig. A bazár és bál bevétele az 1600 forint meghaladja s így remélhető, hogy — dacára a temérdek kiadásnak, mibe a bazár kiállítása került, — a jótékony célra is fog maradni néhány száz forint.

— **A krasznai dalkör** és zenekör Krasznán, 1895. február hó 16-án. a község háza termében fillér-estélyt rendez. Helyi árak: körszék 40 kr, zártzék 30 kr, állólhely 20 kr, gyermekjegy 10 kr. Felül-

„Imádott drágám!“

— Hagyjuk ezeket az ömlengéseket, nagyon unalmasak, kezdjünk csak belé in medias res!

„Mindenre, a mi szent, tedd meg, amire kérék; Az uralom megint kezdő gyanakodni rád. Fogalmam sincs róla miért! De tegnap is félkomolyan, féltréfásan azt mondta: aza gyerek vagy gyáva vagy már nem nincs szüksége az öngyilkosságra! Cáföld meg őt, az istenre kérék! Csak úgy egy kicsit sebesítsd meg magad. Akkor tudom hinni, fogl! Emlékezz csókja-imra s tedd meg, hányszor mondtad, hogy szerelmemért kevés lenne egy életet odadobni, ne dobd oda, csak szenvedj el érte egy kis fájdalom! Ugy-e, megteszed drágám, mindenneml!...“

— És megtenni! — fejezte be Ákos a beszédét. Szépen zsebredugta a leveleket. Nem tréfázott hanem igazában eléget tett az asszony kérésének. Persze, hogy ostoba volt érte. Hanem az bizonyos, hogy Tarkeői Gábor ur most már nyugodt lehet és az asszony is, aki ezutánra őrizkedni fog az efféle kalandoktól, mert sejtetheti, hogy nem lesz mindenképp olyan könnyű megszabadulni, mint ettől a fiatal legénykétől, aki elmaradt a korától legalább három századdal. Ha valamikor össze jössz az asszonnyal, szóba hozhatod a Bérczy Barna öngyilkosságát. Különben hiába hozod szóba, legfeljebb azt fogja mondani:

— Bizonyára a más pénzét költötte el s azért tette! Furcsa visszafizetés.

Pedig hát csak neki fizetett vissza egy pár csókot!

fizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 7 órakor. Műsor: 1. „Mädchenlaune“, előadja az önképző zenekör. 2. Szavallat, előadja Fülöp Lajos ur. 3. Nép-dalok, éneklő a dalkör. 4. Virágfakadás. Vigjáték egy felvonásban. Irta Murai Károly. Személyek: Márta Wargha Gyuláné urnő. Nelli Farczádi Sándorné urnő. Kati Miron Berta k. a. Péter Sarkady Gyula ur. Laczi Madarász Imre ur. Ödön Wargha Laczika. 5. „Gondűző“, (bordal), éneklő a dalkör. 6. Nép-dalok, előadja az önképző zenekör. Ezt tánc követi.

— **Gazdátlan történetek.** Sz. Somlyón a plebánia folyosóján talált 20 db. fegyvertöltény várja ismeretlen tulajdonosát, ki azt a plebánián átvetheti.

— **Táncestély.** A szibói önkéntes tűzoltó-testület saját pénztára javára 1895. évi február hó 23-án Szibón, a nagyvendéglő termében hangversenyyel egybekötött zárt körű táncestélyt rendez. Beléti-díj: személy-jegy 60 kr., családjegy 1 frt 20 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók. Kezdeté este 7 órakor. Műsor: 1. „Emlékül“, Mendelssohn-tól. Éneklő; a dalkör. 2. „Polonaise“, Chopin-tól. Zongorán előadja: Wagner Wally k. a. 3. „Gondoliera“ a „Citerás“-ból. Szövege: Murray-tól, zenéje: Konti-tól. Éneklő: Bagossy Piroška k. a. Zongorán kíséri: Gramatke Eliz k. a. 4. „Magán vigjáték“ Előadja: Mezey Károly ur. 5. „Magyar népdalok“ Palotásy-tól. Zongorán előadja: Bagossy Piroška k. a. 6. „Magyar Népdalok.“ Éneklő Mezey Károlyné urnő, kíséri a zenekar. 7. Monológ „Petőfi S. utolsó napjából“. Előadja: Bereczky Lajos ur. 8. „Wiener Schlittage Gallop“ (Szánka polka) Bayer-tól. Zongorán előadja: Bagossy Piroška k. a. és Gramatke Eliz k. a. 9. „Egy veleg magyar népdalokból.“ Éneklő: a dalkör.

— **Borkivonat szállításának eltiltása.** Az utóbbi években lelkiismeretlen üzerek az úgynevezett „borkivonatok“-kal való ácsos szédeltést üzték, melyeket a hírlapokban nyíltan is hirdettek, mint olyan csodaszereket, a melyekből egy hordó vízbe csak egy-két palackot kell betölteni s kitűnő bor válik belőle. A mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló törvény (1893. évi XXII. t.-c.) életbeléptése óta azonban ilyen borkivonatokat Magyarországon többé sem forgalomba, hozni sem elárulás végett hirdetni nem szabad. Ausztriában azonban még a múlt évben is készítettek és árultak ilyen borkivonatokat s ezzel foglalkozott többek között legújabbban Pollák Károly Fülöp prágai cég is. Ez okból a magyar kerekedelemügyi miniszter, a földmívelésügyi és belügyminiszterekkel egyetértőleg, legközelebbi rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében az idézett törvényből kifolyólag, az említett prágai cég borkivonata, valamint általában mindenféle hasonló borkivonat Magyarországról területtől, úgy a postai, mint a vasuton és hajón való szállításából tiltatott. Hasonló szállítási tilalmat bocsátott ki az osztrák kereskedelmi miniszter is.

— **Helyreigazítás.** A múlt számunkban megjelent krasznai kaszinó-bál tudósításában a nevek közlésénél hiba csúszott be a jelenlevő urhölgyek névsoránál, — így kimaradt Nagy Domokosné, Paskuj Józsefné (Sz.-Somlyó); hibásan lett szedve: Miron Gergelyné és Szilágyi Károlyné (Gyümölcsény).

— **Vetőmagvak** (Mauthner Ödön tudósítása). Vörös lóhere. A kivitel egészen pang és ez idényre úgy látszik le van téve a napirendről, mert a külföld által keresett nagyszemű magból a termelőknél már egyáltalán nincs készlete, fővárosi kereskedők közül pedig csak azoknak, kik a helyzet ismeretében az idejekorán vásárolt ily minőségű készleteket félre tették és ezekből dacára annak, hogy jelenleg nagyban külföldön ugyanolyan ár érhető el, mint a belföldi detail forgalomban, mit sem bocsátanak kivitelre. Lucerna. Az olasz alacsony jegyzések dacára szép világos színű magyar termésnek jó kelendősége van és néhány koci rakomány került kivitelre. Takarmányrépamag. A rendkívül olcsó árak következtében a kereslet ily időszakban még nem tapasztalt nagy mérvet ölt. Bükköny a jó kelendőség folytán árban 1/2 frttal emelkedett, ellenben muharmagnál a készletek csekély volta bármi nemű forgalomnak útját állja.

Jegyzések 100 kilónként Budapesten:

Lucerna	35—50	frt
Vörös lóhere, bánati	55—62	frt
Vörös lóhere, tiszav.	63—68	frt
Vörös lóhere, erd.	60—68	frt
Tavaszi bükköny	7—7 1/2	frt
Baltacín	11—11 1/2	frt
Muharmag	16—17	frt

Heremagvak plomázása.

A budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló álmás az 1894—95. idényben f. évi január hó 16-ig az alább megnevezett magkereskedők és termelők számára a kö-

vetkező mennyiségű vetőmagvakat plombozta le:

	Lucerna.	Lóhere.	Össz.
	métermázsá.		
Mauthner Ödön Budapest	1005	900	1905
Haldek Ignác	160	110	275
Ullman Károly	92	155	247
Magy. mezőg. szöv.	107	133	250
Kramer Lipót	138	83	221
Beimel és fia	—	214	214
Gróf Teleki Arvéd, Brassó	—	178	178
Lederer testvérek, T.-Kürt	2	156	158
Deutsch Gyula Budapest	100	—	100
Szávosztz Alfonz	64	—	64
Frommer H. A. utóda	46	—	46
Nöthling Vilmos	17	19	36
Összesen	1731	1953	3684

— **Orvosi levelező-lapok.** A kereskedelmi miniszter az orvosok számára vörös színű portómentes levelező-lapokat bocsátott ki, melyeken az orvosok a ragályos betegségeket, u. m.: ronesoló toroklob és torokgyík, vörheny, kanyaró, hőkhurut, hólyagos himlő, ha-i hagymáz, vérhas, kolera, járványos fültőmirigylob, járványos gerinc-agyhártyalob, trachoma és gyermekágyi lázt, törvényhatósági városokban a rendőrkapitányi, rend. tanácsu városokban a polgármesteri hivatalnak, kis- és nagyközségekben pedig a községi előljáráságnak kötelesek haladéknélkül bejelenteni.

— **Apróságok.** Állatszeli díj. Száz forintot adnak annak, ki bemegy a ketreche. (Volt pedig a ketrecheben egy bengáli tigrispár két kölykével.)

Dádé; Bemegyek én két hatosért is, csak elbír kergesse ki onnét azokat a bes-tyíakát.

Rövid de velős. Khon vidékre utazott és eljegyezte magát. A következő sürgönyt küldi apjának:

„Áldást kérek eljegyzésemhez. Negyven-ezer.“

Erre visszasürgönyöz az öreg: „Korona vagy forint?“ Khon másodszor sürgönyöz: „Forint!“ Az öreg viszontválasza: „Áldás reátok!“

— **A víz és bor.** Két tönkrejutott birtokos panaszkodott egymásnak;

— Képzeld barátom az én szerencsétlenségemet, mindenemet elvitte a víz.

— A víz? Barátom az semmi, az enyémet elvitte a bor.

— **A gigerli a lövönaton.** A zsufolt lövönatra felszállt egy rikító eleganciával öltözött fiatal ur. Megváltja a jegyét és bedugja, nem a keztyűjébe, nem is a kalapjába, sőt nem is a gomblyukába, — hanem a nadrágának a feltűrt részébe. A közönség néz és a gigerli megelégedetten gondolja:

— Ezeknek az embereknek imponáltam.

Jön az ellenőr. A rikító eleganciával öltözött ifju keresi a jegyét a keztyűjében, a kalapja mellett, végre a zsebeiben is — de nem találja. Végre is kénytelen más jegyet váltani. Egy soroksári kofaasszony bámulva néz a fiatal emberre, végre így szól:

— Ugye ifjur, maga még nem rég gigerli?

— **Henneberg-selyem** csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér, és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— **Irók álarca alatt.** A „Fővárosi Lapok“ ez az érdekes és szellemes újság, mely amellett hogy minden ízében magyaros és nemzeti eszméktől áthatott — mégis ötlet s lelemény dolgában valóságos francia lap — legutóbbi vasárnapi számának irodalmi mellékletén (mely különben minden vasárnap meglepetésszámba szokott menni), egy pompás irodalmi tréfát csinált. Az ország legkiválóbb íróit s poétáit mutatta be álarca alatt Ugy, hogy hozott egy csomó közleményt, novellát tárcát, verset, melyben mind az illető írók és poéták írási modora, tárgyuk választása s feldolgozási módja volt utánozva szelid gunynyal. A dolgozatok alatt pedig az író neve helyén az illető író alakja volt megrajzolva, arcain álarccal. — Tassék ki-találni, kicsoda? Persze, azoknak, akik író-

jukat jól ismerik, dolgozatukat is és magukat is — hát nem nagyon nehéz feladatuk volt, mert ezekben a patent hamisítványokban pompásan utánozták mindenben az eredetét. Ha nem tudták volna, hogy farsangi tréfa az egész, még az illető írók is komolyan elhiheték volna hogy a közölt dolgokat ők írták. A szellemes farsangi tréfa folytatásaképpen pedig a lap felhívta közönségét, hogy találja ki, kiket rejtenek az álarcok. A helyes felismerők között sorshuzás utján fog a szerkesztőség kisorolni egy értékes ajándékot, mely összefüggésben fog állni a leálcazott írókkal, illetőleg melynek becsét azok fogják megadni.

— **Erzsébet királyné őfelsége** arcképe gyönyörű fénykép másolatokban jelenik meg e hó elején Lampel Róbert könyvkereskedésében Budapest, Andrassy-ut 21. szám. Árak nagyság szeint 12 frt, 6 frt és 4 frt.

— **„Mezőgazda“** cím alatt K. Vörös Sándor kolozsmonostori gazd. tanintézet igazgató mint főszerkesztő és Páter Réla gazdasági rendes tanár mint felelős szerkesztők szorokszítésében Kolozsvárt új gazdasági hetilap indult meg. Ez új szaklap, mely a kolozsmonostori gazd. tanintézet 25 év s fennállása alkalmából, mint emléklap jelent volt meg s ebből alakult át hetilappá, a 2-ik számban több figyelemre méltó gazdasági cikket közölt, melyből itélve a lapnak szép jövőt jósolhatunk s azt gazdalközönségünk pártolására méltán ajánlhatjuk Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénz, — legelőszörben utalványon — a „Mezőgazda“ kiadóhivatalának Kolozsvárra címezendő.

— **A „Kakas Márton“** legújabb élelaptop, mely Sipulusz zseniális szerkesztésében az olvasó közönség körében mind nagyobb hódítást teszen ajánljuk a tréfát kedvelők figyelmébe. Ára egész évre csak 4 frt, évnegyedre 1 frt.

— **„Az 1848—49-iki magyar szabadságharc története“** című nagy munkából most jelent meg a 29-ik füzet, amelyben Gracza György Kossuth toborzó körutját, továbbá Lamberg megöletését mondja el egészen új adatok nyomán nagy élénkséggel. A füzet érdekes képei a következők: Hentzi Henrik osztrák tábornok Budavár védője. Párbaj a csataterén. Vitézségi érdemjel. Zichy Jenő gróf kivégzése Lórén. 1848 szept. 30-án. Puchner Antal báró erdélyi főhadparancsnok. Kiáltvány 1848-ból. Gráspár András a képviselőházban bemutatja a lefegyverzett horvát sereg zászlóit. Latour osztrák hadügyi miniszter holtestét lámpára huzza a bécsi nép 1848 okt. 6-án. Részlet a bécsi 1848 októberi forradalomból. A schwechati csata 1848 okt. 30-án. Mednyásky László.

Szerkesztői üzenetek.

„Távol vagyok tőled.“ „Politika“ című versek, amint sor kerül rájuk közölve lesznek.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

(Nyilttér.)*

Igen tisztelt szerkesztő ur! Az igazság érdekében kérjük a következő helyreigazító soroknak helyt adni Egy Eremita Pál nevű kiskindai lakos nyilatkozatot tett közözé ellennünk, melyből csak annyi a való, hogy vele perben állunk, minden egyéb ténybeli állítása a valósággal ellentézik. Perel pedig azért, mert a tényleges, igazságosan és méltányosan megállapított jégkárösszegegen felül nem akartunk neki annyit fizetni, mint a mennyit ő követelt. Az általunk alkalmazott becsü alkalmával 3675 frtban állapították meg a jégkárt, ezzel megkínáltuk, miután nem fogadta el, az összeget készpénzben bírói letétbe helyeztük; ott van az ma is, ha tehát a nyilatkozatban arra hivatkozik, hogy ügyvédjétől értesült, hogy az összeget utólagosan a bírói letétből felvettük, akkor ő vagy ügyvédje, tudva valótlanul állított.

Különben nagyon csodálnék valaki, ha azt hinné, hogy Eremita ur téteti közzé e nyilatkozatot, mert ez tudttal Magyarországon majdnem minden vidéki lapjában megjelent, oly vidékeken is, hol Eremita ur soha nem járt, elannyira, hogy a nyilatkozat közlésétéleink költségei sokkal többre rúgnak, mint a mennyit kárterítés címén

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

rajtunk követel; ránk sem gyakorolhat vele pres-
siót, mert hiszen a bíróság dolga, kárigénye fe-
lett határozni, a való tehát az, hogy a közönség
félrevezetésére ép azok aknázzák ki az Eremit
urral történt esetet, a kiknek érdekében áll te-
kintélyünket a közönség előtt lerontani, mely tö-
rekvéssel szemben kénytelenek vagyunk bejelen-
teni, hogy sok száz kárvallott feleink közül Eremit
Pál az egyetlen, kivel akarunk ellenére kény-
telenek vagyunk többi biztosított feleink érdeké-
ben pert viselni, holott némely nagy biztosító
részvénytársaság, mint statisztikailag ki lehetne
mutatni, jóformán a perekből él, mert hiszen ép
az ezen téren szerzett szomorú tapasztalatok kész-
tették a gazdasági egyesületeket, hogy Mezőhe-
gyesen október 30-án országos kongresszusra ösz-
szegyülvén, a méltánytalan, erőszakos és igazságt-
alan kárfelvételi eljárással szemben orvoslást ke-
ressenek.

Látható ebből, mennyire alaposak ez immár
országszerte terjesztett nyilatkozat vádjai, a me-
lyek jellemzésére elég, ha kiemeljük, hogy rész-
ben teljesen, koholtak, részben elferdítve, rész-
ben tudva hamisan idéztettek. Bárki meggyőződ-
hetik kötvénnyelteleinkből, minden fog benne
találni, csak azt nem és úgy nem, a mit és a
mint a nyilatkozat az állítja.

Egy igaz, hogy a tűzkár nálunk három nap
alatt jelentendő be, a részvénytársaságoknál azon-
ban általában 24 óra van a kár bejelentésére meg-
állapítva: a 14. §. elferdítve közöltetett, mert ez
csak azt tartalmazza, hogy ha az ajánlatba va-
lótlan és hamis adatok bebizonyíthatólag a szö-
vetkezet károsítását célzó szándékkal ígattak, a
biztosított fél kártérítése elenyészik. Ezt mondja
a törvény is és magyarázatra nem szorul. A 22.
§. ugyancsak elferdítve idéztetett, mert erős szél-
vész idején minden jóra való gazdember a gőz-
géppel való cséplés körül maga is a legnagyobb
elővigyázatot tanúsítja. Ugyaníly megítélés alá
esik a nyilatkozatnak az alaptökere, mint a rész-
vénytársaságoknak, mi a törvény által előírt biz-
tosítási alapon kétszeresét tettük le és pedig
kézpénzben. Amennyiben pedig az ezután alko-
tandó törvényes intézkedések visszahatolnak is na-
gyobb biztosítási alapot fognak kívánni, biztosít-
hatjuk az Eremit ur háta mögött rejlő biztosító
részvénytársaságokat, hogy a törvény ezen köve-
telményének is megfogunk annak idején felelni.

Különös, hogy Eremit, a ki takarékpénztári
igazgató és földbirtokos, az új és még nem is
közkezen forgó biztosítási törvényjavaslatokat
ennyire tanulmányoz. Avagy voltak oktatói?

Ilyen inspirált és Eremit urtól teljesen ide-
gen vidéki lapokban megrendelére közzétett nyi-
latkozatok úgy hiszik a józan gondolkodásu ma-
gyar gazda közönségnél ép azt fogják eredmé-
nyezni, hogy még csak annál szívósabban ragasz-
kodjék szövetkeztünkhez, melyről minden füg-
getlen és elfogulatlanul gondolkodó ember elis-
merni kénytelen, hogy üdvös működésével nem
szolgált rá ezekre a támadásokra.

Folytatni fogjuk teljes buzgalommal megke-
zdt működésünket és híven maradva a magunk
elő kitűzött célhoz, már működésünk ténye által
is kényszeríteni fogjuk a biztosító közönségen
meggazdagodott biztosító-részvénytársaságokat,
hogy ők is eddigi tulmagas díjaikat alább szállít-
sák, annak dacára, hogy „szaklapjaikban” a díjak
felemelésének szükségességét hangoztatták.

Ezáltal szövetkeztünk közvetve is nagy szol-
gálatot tett és tesz. kivált a gazd. közönségnek
és ez magyarázza meg, hogy miért terjesztik a
biztosító-részvénytársaságok Eremit nyilatkoza-
tát oly kitartóan, miért indították meg ellenünk
országszerte azt a hajszát, mely a mi létjogosult-
ságunkat közszükséglet képező törekvésünket csak
annál fényesebben igazolja.

Tisztelettel

Országos Magyar Kölcsönös
Biztosító Szövetkezet.

HIRDETÉSEK.

196 - 1895. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu vallás és közok-
tatásügyi m. kir. minister ur az 1895.
évi január hó 12-én kelt 60,349-94.
számu rendeletével a bürgezdí állami
elemi iskola telkén létesítendő mellék-
épületnek építési költségeit 1153 frt
81 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok fogana-
tosításának biztosítása céljából az 1895.
évi február hó 18-ik napjának d. e. 10
órájára Zilahon a szilágymegyei
m. kir. államépítészeti hivatal helyi-
ségében tartandó zárt ajánlati ver-
senytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,
hogy a fentebbi munkálatok végre-
hajtásának elvállalására vonatkozó, az
engedélyezett költség után számítandó,
s a részletes feltételekben előírt 5%-
nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánla-
taikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a
nevezett hivatalhoz annyival is inkább
igyekezzenek beadni, mivel a későbben

érkezettek figyelembe nem fognak vé-
tetni.

A szóban forgó munkálatra vonat-
kozó műszaki művelet és részletes fel-
tételek a nevezett magy. kir. állam-
építészeti hivatalnál, a rendes hivata-
los órákban, naponként megtekin-
tetők.

Kelt Zilahon, 1895. évi január 30.

Dr. Petri Mór,
Szilágymegye kir. tanfelügyelője.

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszertien hatnak gyomor bajoknál,
nékülözhetetlen és általánosan ismeretes
házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágyta-
lanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet,
teljesítettség, savanyú, felbőgös, hasmenés,
gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás,
sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös-
zések.

Hathatós gyógyszernek bizonyult
tejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól
származott, gyomortúlterhelésnél étellekkel
és italokkal, giliszták, májbajok és hámor-
roidál.

Említett bajoknál a **Máriaczei**
gyomorcseppek évek óta kitű-
nőnek bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török**
Bárcs gyógyszerháza **Budapest**,
Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a készítő
aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
„Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcseppek** valódi
kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: **Balta**
Elemér gyógyszerháza. 6—

Tölgyfa.

Az **Ippi Nagy-Rézen** 21 hold terü-
letű erdő, — épülettánc és vasuti
talpfának (schlipper) alkalmas, — fa-
állománya **eladó.**

Szilágy-Somlyón.

Bölöni Sándor.

Eladó cséplőgép.

Egy teljesen jó karban levő **Hofher és Schrantz-**
féle három lóerejű

GŐZMOZGONY,

hozzá egy gabonacséplésre, különösen pedig

*** **LÓHERCSÉPLÉSRE** ***

kiválóan alkalmas **cséplőgép szerkezet** legked-
vezőbb fizetési feltételek és **rendkívül jutányos**
árban eladó.

Megtekinthető **Varsolczon**

2—3

Mártonffy Ödönnél.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából alant jegyzett árukat e hó 10-dikétől

tetemesen leszállított áron árulom ki.

Ugy mint:

- 50 darab Asztali készlet Fayansból és porcellánból.
- 200 darab Thea, kávé, fekete kávé készlet Fayansból és porcellánból.
- 100 darab Mosdó készlet Porcellán, Fayans és Zománból.
- 300 darab álló és függő lámpák villany égőkkel.
- Zománcozott főző edények, fazekak
- „ zsiros bodonok, veidlingok.
- Cin, lemez, víz hordók, dézsák, kupák, öblögetők.
- Evő eszközök, fa, csont, nickel nyéllal.
- Diszasztalok, oszlopok,

Ecet olajtartók,
Pálinka készletek.

Üveg készletek minden kivitelben.

MENYASSZONYI KELENGYÉK

bevásárlásnál % -ot engedményezek. — Vidékre csomagolást nem számítok, uton történhető károkat megtérítek.

Uj. MÁJER JÓZSEF Debrecen, főpiac.

2—10

Leszállított árak!